

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Far dog fort! far dog fort!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Far dog fort! far dog fort!", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid104237/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

5. En svend i nød og død
Sin herre følger med,
Thi kierlighed gør spid
At fare og fortræd,
Kierlighed kand døden jage,
Christi aag er let at drage.

6. I haabet seer jeg alt
De skjønne palmers glands,
Den hellige gestalt
At bære seyreus krands,
Hos de fromme blant saa mange
I den hvide dragt at prange.

7. Min JESus skal den sveed,
Mig til har giennemblødt,
Og giort i kampen heed,
Med egen haand saa sødt
Og saa mildeligt afviske,
Da skal jeg mig ret forfriske.

Nr. 207.

Far dog fort! far dog fort!
Zion! fort i livets trin.
Lad den første brand ey slykkes
Skynd dig frem ved dagens skin,
At dig maade ey forrykkes;
Zion! ind ad livets snevre pørl.
Far dog fort! far dog fort!

Nr. 207. *HJ-7. 1, 2: Heels) Livetus I. 1, 6: Heels) Lioscus I.*

5, 6: Mt. 11, 29; *drage*] here. — 6, 2: Joh. Ab. 7, 9. — 6, 3-6: Jeg ser mit hellige gjorte legeme (Fil. 3, 21; *den Hellige gestalt*) bære sujkrakransen (Joh. Ab. 2, 16) og i hvide kleider (Joh. Ab. 7, 9) træde stridende frem (prange) blandt alle de frelsne. — 7, 5: *mildeligt*] kærlig. — 7, 6: *forfriske*] vederkræge.

Nr. 207. Oversættelse. Fødre fort, J. E. Schmidt. Schr. s. 875. — 1, 1: *far fort*] til fremad. — 1, 2: *Zion*] den kristne menighed; *i heet trin*] på livets vej. — 1, 3: *Joh. Ab. 2, 4; slykkes*] slukkes. — 1, 4: *ved dagens skin*] medens det endnu er dag a; *far dodes konner*, ifc. Joh. 3, 4. — 1, 6: Mt. 7, 13.

2. Uforsagt ;:

Zion! **uforsagt i striid,**
Bort med sorgens **klage-tone,**
Hold dig ikke en lidens lid,
Se cu alt til livets krone,
Zion! merker du skjønt fiendens magt.
Uforsagt ;:

3. Følg kun ey ;:

413 Zion! følg kun ey den flok,
Som dig stor og stolt vil giøre,
Lover guld og penge nok,
Lad som du kand ikke høre,
Zion! naar man viser lystens vey.
Følg kun ey ;:

4. Prøv dog ret ;:

Zion! prøv dog ret den sand,
Hvoraf slige forslag gjøres,
Tag dog ikke i hans haand,
Lad dig af din stierne spøres,
Zion! her er baade krumt og slet.
Prøv det ret ;:

5. Træng herind ;:

Zion! træng herind til GUd,
Mod og kraft og lys at finde,
Lad din lampe ey gaae ud,
Fat i JESU mod at vind'e,
Zion! ud fra verdens hyklesind.
Træng herind ;:

2, 5: livets) Løsens I.

2, 4: en **lidens lid**] den korte tid, live varer. ... 2, 5: Joh. Ah. 2, 10; **obij**] allerede nu. — 2, 6: **skjønd**] ond. — 2, 7 er ettersætning til 1, 8, efter hvilken der må tankes komma. På samme måde forholder det sig mod 3, 6-7. — 4, 1-2: Til udtrykket jfr. 1. Joh. 4, 1. — 4, 4: **tag ikke i hans haand**) tag ham ikke ved hånden, lad dig ikke lede af ham. — 4, 5: **af din stierne /vees**) som de vise munder, Mt. 2, 2, 9-10. — 4, 6: **baade krumt og sterl** bløde bakket og gavn vej; det gælder om at vælge den jævne. — 5, 4: Mt. 25, 8.

6. Bryd herud ;:
Zion! bryd herud med magt,
Seer du ey hvor andre brænde?
Staær du fast i naadens pagt?
Nu vel an! saa lad det kiende.
Zion! viis, at du est JEsu brænd.
Bryd herud ;:

7. Til din død ;:
Zion! til din død staa fast,
Lad dig aldrig meer beknyties,
Tiden endes med en hast,
Kronerne skal snart udbyties,
Zion! vær kuu troe, som JEsus bød,
Til din død ;:

3. Om høye åndelige Anfægtninger.

Nr. 208.

Mel. Hieretlig mig nu etc.

Siel'en.

Her løber jeg i blinde,
Og veed ey selv hvorhen,
Jeg kand ham ikke finde,
Som heder syndres ven,
Jeg kand ham ikke miste, 414
Jeg kand ham ikke faae,
Saa hierets baund maa briste,
Og livets kraft forgane.

6, 6: est) er J67.

Nr. 208. 111-2. Varianter fra en håndskrevet form bliver meddelt i et tillæg. 1, 4: syndres] synders 111.

6, 1: herud] ud fra verdslygheden, jfr. 5, 6. — 6, 3: hvor andre brænde] i kærlighed, ørig. well die bruder-liche brende. — V. 7 er bygget over Job. Ab. 2, 19. — 7, 3: beknyties] angstes. — 7, 4: tiden, munkat evigheder, er snart forbi, jfr. 2, 4. — 7, 5: udbyties] uddeles.

Overskrift: hope. Vi ville sige store eller svære.

Nr. 208. Original. Fr. or. 114 og 214. Salmen hørtes af hejsangbilledet: Jesus som brægommnen, sjælen som bruden; i 6, 1 møder vi brudens navn *Salamith fra Højs.* 6, 13. — 1, 4: heder] hedder. — 1, 5: mistej umådærc.